

ZARZĄDZENIE

Dnia 9 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Zubert

SSN Paweł Zubert - p.o. Przewodniczący Wydziału Drugiego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego

w sprawie G. K. - byłego prokuratora Prokuratury Okręgowej w R.,
w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 4 lutego 2021 roku, sygn. akt PK I SD [...],
na podstawie art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 540b § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze (Dz. U. 2021 poz. 66 t.j.)

zarządził

odmówić przyjęcia wniosku byłego prokuratora Prokuratury Okręgowej w R.- G. K. z dnia 24 stycznia 2022 roku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 4 lutego 2021 roku, sygn. akt PK I SD [...], z uwagi na złożenie go po terminie.

UZASADNIENIE

Prawomocnym orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 4 lutego 2021 roku, sygn. akt PK I SD [...], były prokurator Prokuratury Okręgowej w R.- G. K., wykonujący w chwili obecnej zawód adwokata, został uznany winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 roku Prawo o prokuraturze (dalej: pop), za które wymierzono mu karę dyscyplinarną upomnienia.

Pismem procesowym z dnia 24 stycznia 2022 roku, były prokurator G. K. wniósł o wznowienie ww. postępowania w oparciu o art. 540b k.p.k., podnosząc, że sprawę rozpoznano pod jego nieobecność, nie doręczono mu osobiście zawiadomienia o terminie rozprawy, o której nie wiedział, nie miał również świadomości możliwości wydania orzeczenia pod jego nieobecność. G. K. wniósł również o zwrócenie się do doręczyciela przesyłki o przesłanie informacji w jaki sposób ustalił on, że osoba o nazwisku P. S. jest rzekomo osobą uprawnioną do odbioru wezwania na rozprawę w dniu 4 lutego 2021 roku.

Dokonując oceny wniosku o wznowienie postępowania zważyć należy, co następuje:

Zgodnie z art. 164 pop Prokurator Generalny, rzecznik dyscyplinarny oraz ukarany prokurator mogą wystąpić do organu, który wydał decyzję kończącą postępowanie, o wznowienie postępowania dyscyplinarnego. Przepisy ustawy Prawo o prokuraturze wskazują wyłącznie organ, do którego należy skierować stosowny wniosek o wznowienie, nie określają natomiast sądu właściwego do rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym. W związku z powyższym, w tym zakresie należy stosować odpowiednio przepis art. 544 § 2 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 pop.

W niniejszej sprawie należało odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, ponieważ został on złożony po terminie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 540b § 1 k.p.k., który znajduje zastosowanie w niniejszej sprawie, postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić na wniosek oskarżonego (w niniejszej sprawie obwinionego), złożony w terminie zawitym miesiąca od dnia, w którym dowiedział się o zapadłym wobec niego orzeczeniu, jeżeli sprawę rozpoznano pod nieobecność oskarżonego, któremu nie doręczono zawiadomienia o terminie posiedzenia lub rozprawy albo doręczono je w inny sposób niż osobiście, gdy wykaże on, że nie wiedział o terminie oraz o możliwości wydania orzeczenia pod jego nieobecność. Dla skuteczności wniosku złożonego w tym trybie konieczne

jest dochowanie miesięcznego terminu zawitego do jego złożenia licząc od chwili, w której wnioskodawca dowiedział się o zapadłym wobec niego orzeczeniu.

Jak wynika z akt sprawy o sygn. PK I SD [...], G. K. dowiedział się o zapadłym wobec niego orzeczeniu 28 października 2021 roku, co potwierdza korespondencja mailowa znajdująca się w aktach sprawy po orzeczeniu z dnia 4 lutego 2021 roku. Wniosek o wznowienie postępowania został zaś złożony w dniu 24 stycznia 2022 roku, a więc z uchybieniem miesięcznego terminu zawitego do jego wniesienia.

Zgodnie z art. 429 § 1 k.p.k., mającym w tym przypadku odpowiednie zastosowanie w oparciu o przepis art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 pop, odmawia się przyjęcia środka odwoławczego, między innymi, jeżeli wniesiony został po terminie. W piśmiennictwie słusznie podnosi się, że *„Termin złożenia wniosku o wznowienie postępowania na podstawie komentowanego przepisu wynosi miesiąc od dnia, w którym oskarżony dowiedział się o zapadłym wobec niego orzeczeniu. Termin ten ma charakter zawity. Do obliczenia jego biegu ma zastosowanie art. 123. W wypadku jego przekroczenia może on zostać przywrócony na wniosek oskarżonego, ale pod warunkiem spełnienia przesłanek z art. 126 § 1. Wymóg złożenia wniosku w zawitym terminie oznacza, że przed skierowaniem wniosku do merytorycznego rozpoznania prezes właściwego sądu (przewodniczący wydziału) powinien zbadać zachowanie tego terminu. (...) W wypadku uchybienia temu terminowi prezes sądu powinien wydać zarządzenie o odmowie jego przyjęcia z uwagi na złożenie wniosku po terminie. Na to zarządzenie przysługuje zażalenie (art. 429 § 1 i art. 530 § 2 w zw. z art. 545 § 1). (...) Zażalenie na zarządzenie o odmowie przyjęcia wniosku z powodu uchybienia terminowi rozpoznaje sąd właściwy do wznowienia postępowania (art. 544 § 1 i 2)”* (D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom II. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2022, art. 540(b), pkt 4).

Biorąc pod uwagę przytoczone argumenty, z uwagi na niezachowanie przez wnioskodawcę miesięcznego terminu zawitego do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania dyscyplinarnego, należało odmówić jego przyjęcia.

a.s.